

0. Nap — A kezdet

Nem készültem rá, hogy egy kattintás után idegenek titkai marjanak bele az emlékeimbe.
Nem kerestem semmit.
Legalábbis... semmi konkrétat.

Egy esős délutánon, a gép fénye mellett, hosszúra nyúlt böngészés közben akadtam rá.
Épp egy régi teóriát olvastam: hogy a salemi boszorkányperek háttérében talán nem ördögűzés vagy tömeghisztéria állt, hanem egy gabonát megtámadó penészgomba.
Az ergot nevű parazita kis mennyiségben hallucinációt, remegést, eufóriát okoz — pont úgy, mint az LSD.
Az 1600-as években erről még nem tudtak. Csak azt látták, hogy a fiatal lányok sikoltoznak az éjszakában, vetkőznek, remegnek, idegen nyelveken beszélnek, és „vad dolgokat” látnak.
A cikk alján volt egy link. Kíváncsiságból tovább kattintottam.

Egy szürke, igénytelen oldalra jutottam.
Nem volt fejléc, nem volt menü.
Csak egy sor feliratozott fájl: videók, hanganyagok, képek — sok kép. nagyon sok kép.
A fájlnevekben ugyanaz a jelölés: **FN**.
Némelyik mellett dátum, másutt csak számok.

A lap alján fekete háttérre sárga betűkkel ez állt:
„A Fragmentált Naplók gyűjteménye. Minden, ami fennmaradt.”

Nem tudtam eldönteni, hogy egy beteg performansz, egy gerillamarketing-kampány, vagy tényleg az, aminek látszik: valódi felvételek valós emberekről — csak épp tudtuk nélkül.

A stílus nyers volt, mégis... zavarba ejtően személyes.
Volt, amit azonnal átugrottam.
Volt, amit végignéztem.
És volt, ami...
...ami nem hagyott nyugodni.

Újra és újra visszatértem hozzá.
A részletekhez.
A reakciókhoz.
A csendekhez a hanganyagban, a tekintetekhez a videón, a megrezdülő kézhez a fotón.

Az anyag egy része használhatatlan volt: más esetekben, befejezetlen felvételek.
De egy mappa szinte teljes volt.
Egy társaság egyetlen hétvégéje. 3 nap.
Elejétől a végéig... Bár ne lett volna teljes...

Egy történet, amit nehéz elhinni és feldolgozni.
De még nehezebb elfelejteni.

A spóra – *Fungus nocturna*

Egy balkáni faluban — neve: **Velmara** — tűz ütött ki.

A romok között a tűzoltók egyetlen épen maradt tárgyat találtak: egy megerősített páncélszekrényt.

Benne tucatnyi külső merevlemez. A hivatalos iratok mindössze ennyit jegyeznek: „*helyi adatmentő állomás*”.

A lemezek tartalma másról árulkodott.

Rejtett felvételek egy vendégházról, a faluról és szinte az egész környékről: kameraképek, hanganyagok, fotók.

Különböző időpontokból, különböző társaságokról.

Mind ugyanazzal a jelöléssel: **FN – Fragmentált Naplók**.

Ez a dokumentum egyetlen mappa anyagát rekonstruálja.

A szöveg a lefoglalt dokumentumok részletes leirataira épül.

A neveket megváltoztattam. A képeket mesterségesen újra generáltam, feljavítottam.

A történéseket nem.

Az alábbi események 18 éven felüliek számára ajánlottak.

Bevezető

Egy társaság kikapcsolódni indult. Messzire a várostól. Egy faluba, ahol túl nagy a csend. A házak régiiek. A falusiak barátságosak – talán túlságosan is. A levegőben van valami. Valami, amit nem lehet letesztelni. A levegővel jut be a szervezetbe. Lassan, alattomosan.

Talán egy evolúciós maradvány. Talán a hely maga. De a hatása mindig ugyanaz: fokozatos határvesztés. A józan ész eltűnik, és csak a test marad. A vágy. A reflex. A mélyből jövő akarat.

A *Fungus nocturna* nem hallucináció. Nem betegség. **Mire felfognád, már nem fogod fel.**

A könyv minden jelenete a képeken látható eseményeken alapul.

Olvasása kizárólag saját felelősségre. Mert vannak történetek, amiket nem lehet kitalálni.

Csak feldolgozni és rögzíteni. **Elfelejtetni viszont sosem.**